

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น

ที่ อบ ๘๖๘๐๑ / ๗๔๕

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการตามโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น

ตามที่ งานการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น จัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๕ ณ ลานวัฒนธรรม วัดเหนือบ้านยางซิ่น โดยมีวัตถุประสงค์

๑) เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ป้องกันการทุจริต ของผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล พนักงานครูฯ พนักงานจ้าง และพนักงานจ้างเหมา ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น

๒) เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล พนักงานครูฯ พนักงานจ้าง และพนักงานจ้างเหมา ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของศีลธรรมและจริยธรรม สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๓) เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล พนักงานครูฯ พนักงานจ้าง และพนักงานจ้างเหมา ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น รู้จักการทำงานเป็นทีม เกิดความรักสามัคคีภายในองค์กร

โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนตำบล พนักงานครูฯ พนักงานจ้าง พนักงานจ้างเหมา จำนวน ๕๘ คน

ผลการดำเนินการจัด โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๕ ณ ลานวัฒนธรรมวัดเหนือบ้านยางซิ่น สำเร็จลุล่วงบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาท้องถิ่น มีรายละเอียดดังนี้

เวลา ๐๕.๐๐ น.	ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ ณ ลานวัฒนธรรมตำบลยางซิ่น ณ วัดเหนือบ้านยางซิ่น
เวลา ๐๖.๐๐ น.	กิจกรรมตักบาตรและถวายภัตตาหารเช้าแด่พระภิกษุสงฆ์
เวลา ๐๘.๐๐ น.	พิธีเปิดโครงการโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่น
เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.	ฟังบรรยายธรรมะ สอนใจเพื่อการทำงานที่สุจริต โดยท่านเจ้าคณะอำเภอเขื่องใน
เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.	ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์
เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.	ฟังบรรยายธรรมะสู่ชีวิต ป้องกันการทุจริตในองค์กร กับพรหมวิหาร ๔ อิทธิบาท ๔ โดยท่านเจ้าคณะอำเภอเขื่องใน
เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมจิตอาสาทำความดี
เวลา ๑๖.๐๐ น.	เสร็จสิ้นโครงการ

มีผู้เข้าร่วมโครงการรวมทั้งสิ้น ๕๖ คน มีพึงพอใจต่อการอบรมในครั้งนี้โดยสรุปจาก การทำประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม ดังนี้

ด้านวิทยากร	ร้อยละ
๑. การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	๙๕
๒. ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา	๙๖
๓. การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	๙๘
๔. มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม	๙๕
๕. การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	๙๒
๖. การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม	๙๒
ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร	
๑. สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม	๙๕
๒. ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์	๙๕
๓. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๗๕
ด้านความรู้ความเข้าใจ	
๑. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>ก่อน</u> การอบรม	๘๕
๒. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ <u>หลัง</u> การอบรม	๙๐
ด้านการนำความรู้ไปใช้	
๑. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๙๐
๒. มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	๙๐
๓. สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้	๙๒

องค์ความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มเติมหลังผ่านการอบรม

พรหมวิหาร ๔ ประการ คือ ธรรมครองใจ ๔ ประการ ที่ทำให้บุคคลในสังคมพึงประพฤติปฏิบัติในทางอันประเสริฐทั้งต่อตน และผู้อื่น ประกอบด้วยธรรม ๔ ประการ คือ

๑. เมตตา หมายถึง ความประสงค์ที่จะให้ผู้อื่นมีความสุข
๒. กรุณา หมายถึง ความประสงค์ที่จะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์
๓. มุทิตา หมายถึง ความยินดีสรรเสริญในความสุขที่ผู้อื่นได้รับ
๔. อุเบกขา หมายถึง ความวางใจเป็นกลางต่อความสุข และความทุกข์ที่มีต่อตน และผู้อื่นได้รับบรรณาธิบาย

เพิ่มเติม พรหมวิหาร ๔

๑. เมตตา

เมตตา แห่งพรหมวิหาร ๔ เป็นความปรารถนาหรือความประสงค์อันเกิดขึ้นในจิตที่จะยังให้ผู้อื่นมีความสุข ภายใตจิตอันบริสุทธิ์ อันจักนำไปสู่การเกิดความกรุณาต่อไป

ประเภทของเมตตาแห่งพรหมวิหาร ๔

๑. เมตตาแท้ คือ ความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นมีความสุขอย่างแท้จริง อันประกอบขึ้นจากใจที่บริสุทธิ์ไม่แอบแฝงด้วยเพียงหวังประโยชน์แก่ตน
๒. เมตตาเทียม คือ การสร้างด้วยความปรารถนาหรือความประสงค์ที่จะให้ผู้อื่นมีความสุข อันประกอบขึ้นจากใจที่มุ่งหวังหวังประโยชน์แก่ตน

การฝึกตนให้เกิดความเมตตา

๑. การตั้งมั่นในจิต คือ การกำหนดจิตของตนที่จะมีความเมตตาต่อสรรพสิ่งทั้งหลายผ่านการทำสมาธิ และการภาวนา
อย่างเป็นนิจ

๒. การแผ่เมตตา คือ การภาวนาในจิตพร้อมการสวดด้วยวาจาในการแผ่เมตตาให้แก่สรรพสิ่งทั้งหลาย

การแสดงออกในความเมตตา

- ระลึกถึงความทุกข์ของผู้อื่น และยังจิตให้มีกุศลอยู่เสมอ
- ไม่เบียดเบียน รังแก หรือ เหวี่ยงเอาเปรียบผู้อื่น
- มีความรัก และความปรารถนาดีที่จะเห็นผู้อื่นมีความสุข
- ให้ความเป็นมิตรต่อคนรอบข้าง

๒. กรุณา

กรุณา แห่งพรหมวิหาร ๔ เป็นความปรารถนาที่จะช่วยหรือสงเคราะห์ให้ผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ บนพื้นฐาน
จิตใจอันบริสุทธิ์ จนนำไปสู่การใช้ปัญญาเพื่อที่จะหาแนวทาง และการประพฤติดต่อการสงเคราะห์นั้นให้สำเร็จ
ซึ่งจะยังให้ตนเกิดมุกตา คือ ความอímเอิบ และยินดีต่อความสุข และการพ้นจากทุกข์ของผู้อื่น

ความทุกข์ ๒ ประการ

- ทุกข์ทางกาย คือ ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้ต้องทนกับการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ เช่น การ
เจ็บไข้ได้ป่วย การรู้สึกร้อนหนาว เป็นต้น
- ทุกข์ทางใจ คือ ความขุ่นข้องหมองใจอันเกิดจากความผิดหวังหรือไม่ต้องตามประสงค์ในสิ่งที่ตนยึดมั่นถ่อมมั่นในสิ่ง
นั้นๆ

ประเภทของกรุณา

๑. กรุณาแท้ คือ การสงเคราะห์ผู้อื่นให้พ้นจากทุกข์ด้วยความปรารถนาที่แท้จริง อันประกอบขึ้นจากใจที่บริสุทธิ์ไม่ได้
เพียงสงเคราะห์ผู้อื่นเพราะหวังให้เขาหลงเชื่อหรือยังซึ่งประโยชน์แก่ตน
๒. กรุณาเทียม คือ การสร้างทำสงเคราะห์ผู้อื่นให้พ้นจากทุกข์ด้วยความที่ตนมุ่งหวังให้เขาหลงเชื่อหรือเพียงเพื่อหวังใน
ประโยชน์จากผู้อื่นหรือเพื่อเพิ่มความทุกข์ให้ผู้อื่น

การแสดงออกในความกรุณา

- ให้ความช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้อื่นตามกำลังทรัพย์ของตน เช่น การบริจาคทรัพย์ให้แก่ขอทาน
- การช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้อื่นให้พ้นจากทุกข์ ได้แก่ การนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล
- การส่งเสริมความดีของผู้อื่นให้เจริญยิ่งขึ้น เช่น การช่วยส่งเสียเด็กกำพร้าให้เล่าเรียนหนังสือ
- การยังตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่น การทำความสะอาดวัดวาอารามในวันว่าง

บุคคลที่พึงระวังในการแสดงความกรุณา

- บุคคลที่เกลียดกันหรือเป็นศัตรูกัน เพราะจะทำให้เกิดความขุ่นเคือง ความอิจฉา และเพิ่มความบาดหมาง
- บุคคลที่รักมาก เพราะหากเกิดความทุกข์เพียงเล็กน้อยจะทำให้ตนทุกข์ตามไปด้วย
- บุคคลที่ไม่ยินดีในเรา เพราะความกรุณาสูญเปล่าหรือควรให้กรุณาแก่ผู้อื่นที่ยินดีในตนจะยังกุศลมากกว่า
- บุคคลที่มีความไคร้ต่อเรา เพราะจะเพิ่มความไคร้นั้นให้เพิ่มขึ้น

๓. มุทิตา

มุทิตา แห่งพรหมวิหาร ๔ เป็นความอímเอิบ และยินดีในใจที่ได้เห็นผู้อื่นมีความสุข และการพ้นจากทุกข์ อันจะนำไปสู่ การส่งเสริม และสนับสนุนความสุขหรือความดีนั้นๆให้คงอยู่ และเจริญยิ่งขึ้นไป อันเป็นการกำจัดกิเลสทางใจที่ยังให้เกิดแก่อุเบกขาต่อไป

ประเภทของมุทิตา

๑. มุทิตาแท้ คือ การทำใจยินดี และแสดงออกถึงความยินดีต่อความสุข และการพ้นจากทุกข์ของผู้อื่นด้วยจิตอันบริสุทธิ์ มิใช่แกล้งทำเพื่อหวังให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือหวังประโยชน์จากเขา

๒. มุทิตาเทียม คือ การสร้างทำใจยินดีหรือแกล้งแสดงออกถึงความยินดีต่อความสุข และการพ้นจากทุกข์ของผู้อื่น เพียงเพื่อหวังให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือจะได้รับประโยชน์จากเขา

การแสดงออกในมุทิตา

- แสดงความยินดีต่อผู้อื่นด้วยจิตอันบริสุทธิ์ เมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุข
- ยกย่อง สรรเสริญในความดี และความสุขที่ผู้อื่นได้รับ
- แนะนำหรือเสนอแนะแนวทางต่อการยังประโยชน์ของผู้อื่นให้เจริญยิ่งขึ้นไป
- อนุโมทนาในกุศลกรรมที่ผู้อื่นได้กระทำ

๔. อุเบกขา

อุเบกขา แห่งพรหมวิหาร ๔ เป็นความสงบของจิตใจด้วยการวางใจเป็นกลางต่อความสุขหรือความทุกข์ที่ตนหรือผู้อื่นได้รับ ที่ประกอบขึ้นด้วยจิตที่ปราศจากความเศร้าหมองหรือความอิจฉาริษยาต่อสิ่งนั้นๆ

ประเภทของอุเบกขา

๑. อุเบกขาแท้ คือ การวางใจเป็นกลางต่อความสุขหรือความทุกข์ด้วยจิตอันที่ตนตั้งมั่นโดยแท้ มิใช่เพียงสร้างทำเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อ

๒. อุเบกขาเทียม คือการสร้างทำในการวางใจเป็นกลางต่อความสุขหรือความทุกข์ เพียงเพื่อหลอกให้ผู้อื่นหลงเชื่อในตน

การแสดงออกในอุเบกขา

- ทำใจจิตเป็นกลาง ไม่มีความอิจฉาริษยาต่อความสุขที่ผู้อื่นได้รับ
- มีความเป็นธรรม และความเสมอภาคต่อผู้อื่น
- จิตใจสงบ ไม่ได้ตอบสนองสิ่งเร้าด้วยกายหรือวาจา
- ให้ความเคารพต่อความคิด และการแสดงออกของผู้อื่น
- ยอมรับในผลแห่งการกระทำที่ยังให้เกิดขึ้นด้วยตนหรือผู้อื่น

การใช้ อิทธิบาท ๔ เป็นแนวทางการทำงาน

การใช้ อิทธิบาท ๔ เป็นแนวทางการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จที่พระพุทธองค์ได้ทรงสดับไว้อย่างแยบคาย อันประกอบด้วยแนวปฏิบัติ ๔ ข้อ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ซึ่งใครๆก็ท่องได้ จำได้ แต่จะมีสักกี่คนที่ปฏิบัติได้ครบ กระบวนความทั้ง ๔ ข้อ อันเป็น ๔ ขั้นตอนที่ต้องเนื่องหนุนเสริมกัน จะขาดข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ด้วยว่ามันเป็น กระบวนการที่เชื่อมโยงกันทั้ง ๔ ข้อ จึงจะทำให้เราประสบผลสำเร็จในชีวิตและการงานได้ตามความมุ่งหวัง ขออธิบายดังต่อไปนี้

๑) ฉันทะ

คือ การมีใจรักในสิ่งที่ทำ ใจที่รักอันเกิดจากความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ทำ จึงจะเกิดผลจริงตามควร การมีใจรัก ถือว่าสำคัญมาก ไม่ใช่ทำให้รักเพื่ออะไรสักอย่าง หรือ ห้ามใจไม่ให้รัก มันก็ยากยิ่งพอๆกัน เพราะรักดังกล่าวไม่ได้เกิดจากความรักความศรัทธาของเราจริงๆ ขึ้นทำไปก็มีแต่จะทุกข์ทรมานแม้จะได้บางสิ่งที่มุ่งหวังแล้วก็ตาม ประการสำคัญเป็นการแอบแฝงมาจากความคิดอื่นศรัทธาอื่นหรือความเป็นอื่นที่เราพยายามหาเหตุและผลมาอธิบายว่า มันคือสิ่งเดียวกันเพื่อให้สามารถดำเนินไปได้หรือเพื่อให้ตัวเองสบายใจที่สุด แต่ถ้าเรามีใจศรัทธาอันแรงกล้าแล้ว พลังสร้างสรรค์ก็จะบังเกิดขึ้นกับเราอย่างมหัศจรรย์ทีเดียว ทีนี้มาพูดถึงว่า “เราจะสร้างฉันทะให้เกิดขึ้นได้อย่างไร” พระพุทธองค์เคยสอนไว้ว่า มนุษย์เราต้องเลือกที่จะศรัทธาบางอย่างและหมั่นตรวจสอบศรัทธาของตัวเองว่าดีต่อตัวเองและดีต่อผู้อื่นอันรวมถึงสังคมโดยรวมหรือไม่ เมื่อดีทั้งสองอย่างก็จงมุ่งมั่นที่จะทำด้วยความตั้งใจ และหากไม่ดีก็จงเปลี่ยนแปลงศรัทธาเสียใหม่ ซึ่งเราต้องเลือก ไม่เช่นนั้นเราจะกลายเป็นคนที่สับสนไม่มีแก่นสารและเป็นคนไร้รากในที่สุด เมื่อเป็นคนไม่มีแก่นสารก็จะถูกชักชวนไปในทางที่ไม่ดีได้ง่ายนั่นเองหากจะฝึกฝนตนเอง อาจเริ่มจากการตั้งคำถามกับตัวเองว่าเราศรัทธาอะไรอยู่ เพราะคนเราเมื่อศรัทธาอะไรก็จะได้พบกับสิ่งนั้นเข้าถึงสิ่งนั้น ศรัทธาในเทคโนโลยีเราก็จะเข้าถึงเทคโนโลยี ศรัทธาต่อชาวบ้านเราก็จะเข้าถึงชาวบ้าน ศรัทธาต่อวัตถุก็จะเข้าถึงวัตถุ ศรัทธาต่อลาภยศสรรเสริญก็จะเข้าถึงลาภยศเข้าถึงตำแหน่ง ศรัทธาต่อความรู้ก็จะเข้าถึงความรู้ หรือศรัทธาต่อหลักธรรมก็จะเข้าถึงธรรม หรือไม่ศรัทธาอะไรเลยก็ไม่เข้าถึงก็ไม่เข้าถึงอะไรเลย เพราะความศรัทธานำมาซึ่งมุ่งมั่นทุ่มเทเพื่อทำทุกอย่างให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เราศรัทธานั้นเอง ขณะเดียวกันก็ลองตรวจสอบตัวเองดูว่าสิ่งที่เราศรัทธากับสิ่งที่ต้องการของเราศรัทธานั้นตรงกันหรือไม่ หากตรงกันก็เรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตนหรือหากไม่ตรงกันก็เรียนรู้ที่จะให้โอกาสตัวเองไปสู่แห่งที่ที่เหมาะสมกว่า

๒) วิริยะ

คือ ความมุ่งมั่นทุ่มเท เป็นความมุ่งมั่นทุ่มเททั้งกายและใจ ที่จะเรียนรู้และทำให้เข้าถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น วิริยะนี้มาคู่กับความอดทนอดกลั้น เป็นความรู้สึกไม่ย่อท้อต่อปัญหาและมีความหวังที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง โดยมีศรัทธาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ นำใจ และเตือนใจ ความอดทนเป็นเครื่องมือสำหรับคนใจเย็นและใจงามด้วย ไม่ใช่ข่มขู่ลุดันรบเร้าและรุ่มร้อน เพราะมันจะทำให้มีโอกาสผิดพลาดได้ง่าย หรือสูญเสียความอดทนในที่สุด ดังนั้น ความวิริยะอุสาหะ จึงเป็นวิถีทางของบุคคลที่หาญกล้าและหายท่าต่ออุปสรรคใดๆทั้งมวล

ถ้าจะฝึกฝนเรื่องความวิริยะแล้วควรต้องเริ่มจากความคิดที่ว่า ต้องหมั่นฝึกฝนตนเองบ่อยๆ หมั่นทำหมั่นคิดหมั่นเขียนหมั่นนำเสนอและอย่าซีเกียจ อย่างกลัวความผิดพลาดและจงกล้าแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อความล้มเหลวของตัวเอง อย่าท้อต่องานหนักและงานมากให้คิดว่าทำมากรู้มากเก่งมากขึ้น อย่าบ่นว่าไม่มีเวลาเพราะเวลามีเท่าเดิม ฯลฯ

๓) จิตตะ

คือ ใจที่จดจ่อและรับผิดชอบ เมื่อมีใจที่จดจ่อแล้วก็จะเกิดความรอบคอบตาม คำนี้ยิ่งใหญ่มาปัจจุบัน สังคมซับซ้อน มีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย แต่ละคนมีภาระหน้าที่ ที่ต้องทำมากมาย ไม่รู้จะทำอะไรก่อน แต่ถ้าเรามีใจที่จดจ่อต่อสิ่งที่เราคิดเราทำและรับผิดชอบแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการทำงานก็ตาม ทุกอย่างก็จะดีขึ้นไปเอง เราก็จะมีความรอบรู้มากขึ้นเรื่อยๆด้วยใจที่จดจ่อตั้งมั่นและใฝ่เรียนรู้ของเรา เมื่อมีความรอบรู้มากขึ้นก็จะเกิดความรอบคอบตามมา เมื่อมีความรอบคอบแล้วการตัดสินใจทำอะไรก็จะเกิดความผิดพลาดน้อยตามไปด้วย

ความรอบคอบนอกจากจะดำรงอยู่คู่กับความรอบรู้แล้ว ยังต้องอาศัยความตั้งมั่นเป็นเครื่องเตือนสติด้วย ถึงจะสามารถใช้จิตของเราพิจารณาและตรึกตรองในเนื้อแท้ของสิ่งต่างๆนั้นได้อย่างเหมาะสม เพราะความตั้งมั่นตามแบบอย่างของคุณธรรมตามหลักศาสนาและจริยธรรมของสังคมนั้นเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างปรกติสุข

๔) วิมังสา

คือ การทบทวนในสิ่งที่ได้คิดได้ทำมา อันเกิดจาก การมีใจรัก (ฉันทะ) แล้วทำด้วยความมุ่งมั่น (วิริยะ) อย่างใจจดใจจ่อ และรับผิดชอบ (จิตตะ) โดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างรอบรู้และรอบคอบ จึงนำไปสู่การทบทวนตัวเอง และทบทวนองค์กร

หรือทบทวนขบวนการ ทบทวนในสิ่งที่ได้คิดสิ่งได้ทำผ่านมามีเกิดผลดีผลเสียอย่างไร ทั้งที่เป็นเรื่องส่วนตัวของเราเอง และเป็นเรื่องที่ร่วมคิดร่วมทำกับคนอื่น เพื่อปรับปรุงปรับแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ในการวิจัยและการพัฒนานั้นเรามักจะใช้คำว่า “สรุปทเรียน” เป็นการสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อดูว่าสิ่งที่คิดและทำมานั้นมันดำเนินไปในแนวทางที่วาดหวังหรือไม่ หรือว่าคิดไว้อย่างทำอีกอย่าง หรือคิดไว้แต่ไม่ได้ทำเลย หรือทำไปแล้วแต่ไม่ได้อย่างที่มุ่งหวัง ทั้งนี้จะได้วิเคราะห์ต่อไปว่า ที่มันสำเร็จมันเป็นเพราะอะไร และที่มันล้มเหลวมันเกิดจากอะไร เพื่อที่จะได้หาแนวทางแก้ไขหรือหาทางหลีกเลี่ยงผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

ดังนั้น “อิทธิบาท ๔” จึงมีความหมายกับคนรุ่นใหม่ที่ต้องการจะเดินทางไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน เพราะหากทำได้ตามกระบวนการแล้ว สังคมความรู้ ชุมชนความรู้ และปัจเจกชนความรู้ คงอยู่ไม่ไกลเกินฝัน ประการสำคัญ “อิทธิบาท ๔” ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยวจากหลักธรรมข้ออื่นๆ อันเป็นองค์รวมและเชื่อมโยงถึงกัน เพียงแต่อธิบายคนละบทบาทเท่านั้น สิ่งสำคัญ เราได้ใคร่ครวญในเรื่องเหล่านี้มาน้อยเพียงใด เพราะ ในโลกปัจจุบัน โลกที่สังคม อวิชามามากจนเกินล้น จึงกลายเป็นโลกที่ฉาบฉวยและวุ่นวายสูงสุด นั่นแปลว่าเราต้องฝึกฝนตนเองหลายเท่าตัวเพื่อจะเข้าใจ และเข้าถึงหลักธรรมที่ก่อเกิดการพัฒนาที่จุดเริ่มต้นของตนเองอย่างแท้จริง

อปริหานิยธรรมสำหรับคหบดี ๗ ความหมาย และแนวทางปฏิบัติ

อปริหานิยธรรม หมายถึง ธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม แต่เป็นธรรมเพื่อความเจริญ กล่าวคือ ถ้าบุคคล ปฏิบัติตาม อปริหานิยธรรม บุคคลนั้น จะมีแต่ความเจริญความก้าวหน้าในชีวิต ไม่มีความเสื่อม ความเสียหาย อันเป็นอุปการะมาก สำหรับผู้ปฏิบัติ ผู้บริหาร หมู่ชน และคนในสังคม

อปริหานิยธรรม แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. อปริหานิยธรรมสำหรับคฤหัสถ์
๒. อปริหานิยธรรมสำหรับพระสงฆ์

อปริหานิยธรรมสำหรับคหบดี (วัชชีอปริหานิยธรรม) ๗ ประการ

อปริหานิยธรรมสำหรับคหบดี ๗ ประการ แสดงธรรมโดยพระพุทธองค์ แก่เจ้าลิจฉวีเพื่อให้ปฏิบัติตาม เมื่อครั้งประทับ ณ สารณทเจดีย์ ใกล้กรุงเวสาลี แคว้นวัชชี ประกอบด้วยธรรม ๗ ประการ ที่พออธิบายให้เข้าใจง่ายๆ คือ

๑. จัดประชุม และหารือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เป็นนิตย
๒. การประชุมต้องให้หมู่คณะมีพริ้งกัน รวมถึงการเลิกประชุม และการทำกิจอันสมควรให้พร้อมพริ้ง
๓. บัญญัติหรือมีมติในเรื่องใหม่ และข้อบัญญัติไม่ขัดหรือดัดรอนบัญญัติก่อน พร้อมยอมรับ และศึกษาในธรรมะของชาววัชชีที่ได้บัญญัติก่อน
๔. ให้เคารพนับถือคำกล่าวของผู้อาวุโส
๕. ไม่ล่วงละเมิดทางใจ และกายในสตรีที่มีสามีหรือสตรีสาวในชาววัชชี
๖. ให้ความเคารพ และสักการะ รวมถึงการบูรณะเจดีย์หรือพุทธสถานที่ปลูกสร้างไว้
๗. ให้การสงเคราะห์ และอุปการะแก่สงฆ์ทั้งหลาย

และในสมัย พระเจ้าอชาตศัตรู กษัตริย์แห่งรัฐมคธ ทรงหวังจะตีเอาแคว้นวัชชีมาปกครอง แต่ก่อนนั้นได้ส่งวัสสการพราหมณ์ ผู้เป็นมหาอำมาตย์ประจำแคว้นไปเฝ้าพระพุทธองค์ที่เขาคิชฌกูฏ พร้อมให้เล่าแจ้งให้ทรงทราบ และให้วัสสการพราหมณ์ฟังดูว่า พระพุทธองค์จะทรงพยากรณ์ว่าอย่างไร เมื่อวัสสการพราหมณ์เข้าไปเฝ้า และได้กราบทูลในเรื่องนั้นเหล่านั้น พระพุทธองค์ทรงตรัสถามพระอานนทินในเนื้อหาแห่งอปริหานิยธรรม ๗ ประการ ที่พระองค์เคยตรัสแสดงอปริหานิยธรรมทั้ง ๗ ประการ เมื่อครั้งประทับ ณ สารณทเจดีย์ใกล้กรุงเวสาลี เพื่อยังให้วัสสการพราหมณ์ได้รับฟัง อันจะหวังความเจริญเพื่อไม่ให้เกิดความเสื่อมว่า ครั้นกล่าวจบ วัสสการพราหมณ์ก็กราบทูลว่า เพียงข้อใดข้อหนึ่งก็หวังความ

เจริญเพื่อไม่ให้เกิดความเสื่อมได้ อันไม่จำเป็นต้องทำให้เกิดถึง ๗ ข้อ ดังนั้น พระเจ้าอชาตศัตรูไม่ควรทำการรบกับชาว
วัชชี เว้นไว้แต่จะใช้วิธีการยุให้ชาวเมืองแตกแยกกัน เมื่อกล่าวจบแล้ว วัสสการพราหมณ์ก็กราบทูลลากลับไป

อภิธานิยธรรมสำหรับพระภิกษุ (ภิกขุอภิธานิยธรรม) ๗ ประการ

หลังจาก ได้แสดงอภิธานิยธรรม ๗ ประการ แก่วัสสการพราหมณ์แล้ว ต่อมาจึงตรัสเรียกประชุมสงฆ์ทั้งหมดที่อยู่ใน
กรุงราชคฤห์ พร้อมกับแสดงธรรมอภิธานิยธรรมทั้ง ๗ ประการ ดังนี้

๑. ให้หมั่นประชุม และหา เพื่อแลกเปลี่ยนธรรมกันเป็นนิตย์
๒. การประชุมให้เกิดความพร้อมเพรียงทั้งในหมู่คณะ การเลิกประชุม และการทำกิจอันสมควร
๓. ไม่ฟังบัญญัติในสิ่งที่พระพุทธองค์ไม่เคยบัญญัติ และไม่เพิกถอนที่สิ่งที่พระพุทธองค์ได้บัญญัติไว้ รวมถึงข้อบัญญัติ
ใหม่ไม่ฟังขัดหรือดัดรอนกับบัญญัติที่พระพุทธองค์ได้ทรงบัญญัติไว้
๔. ฟังเชื่อ และเคารพในภิกษุที่อาวุโส
๕. ฟังละเว้น และไม่ลุในความอยากทั้งหลาย
๖. ฟังยินดีในสถานที่พักของตน
๗. ฟังตั้งความปรารถนาดีในทางธรรมต่อพระภิกษุหรือสามเณรผู้ที่จะเข้ามาอยู่ร่วม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(นายกฤษณพงศ์ แสงสาย)

หัวหน้าสำนักปลัด

ความเห็น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก

(ลงชื่อ)

(นางพรทิพย์ วรรณทวี)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก

ความเห็น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก

(นายเทียน แผลงฤทธิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก

ภาพกิจกรรมโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
ป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก
วันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2565

ณ ลานวัฒนธรรมวัดเหนือยางซิ่นก หมู่ 1 ถนนแจ้งสนิท ตำบลยางซิ่นก อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
ป้องกันการทุจริตของ
องค์การบริหารส่วนตำบลยางซิ่นก
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565
วันที่ 25 กันยายน 2565
ณ ลานวัฒนธรรม วัดเหนือยางซิ่นก

